

Virago

Star

NUMMER 3

SEPTEMBER 2004, JAARGANG 10

AGENDA 2004/2005 VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

SEPTEMBER 2004

- 26 Regio 4 Toerrit vanaf het regio café Lieftinck te Muiderberg. Aanvang tussen 12.00 en 13.00 uur.

OKTOBER 2004

- 1 t/m 3 End of season party bij de Outriders in Engeland met een koud buffet op vrijdag en een BBQ op zaterdag.
- 15 t/m 17 Low budget feest op Camping High Chapparral in Luxemburg. Zaterdag de gehele dag bier en frisdrank voor maar 1 euro. Overnachting zaterdag op zondag ook maar 1 euro p/p. (wel in je eigen tentje) Nacht van vrijdag op zaterdag gratis en een ontbijt plus een diner 15 euro. (2x ontbijt en 2x diner dus 2x 15 euro) Opgeven bij Ton Trommelen via tromt@xs4all.nl
- 21 t/m 24 MotorRai vanzelfsprekend in de Rai te Amsterdam.

NOVEMBER 2004

- 13 t/m 14 BigTwin MotorSale in het Autotron te Rosmalen.

JANUARI 2005

- 16 Nieuwjaars receptie in de Maarschalk te Hilversum. Aanvang 13.00 uur.

MAART 2005

- 10 t/m 13 Vier Machtige Motordagen in de Jaarbeurs te Utrecht

APRIL 2005

- 2 Jaarlijkse Algemene ledenvergadering te Lopik. (meer info volgt)
- 3 Samen met Regio 6 naar de Kerkzegening (voor een fijn en veilig motorseizoen) in Geleen (meer info volgt)

JUNI 2005

- 10 t/m 12 8e Internationale Rally. Georganiseerd door de Outriders in Engeland.

Weet je iets voor de agenda?? Laat het de redactie en dus de leden weten!

Als je er niet bij bent geweest, dan heb je echt iets groots gemist. Ik bedoel natuurlijk de Internationale Rally wat tevens ook de viering was van ons 10-jarig bestaan. Tot nu toe is dit feest (het was het 7e) ook het drukst bezochte feest geweest. Een record dus. In totaal hebben we 552 gasten mogen ontvangen. Hierbij zitten niet de mensen die even langsgelopen zijn op zaterdag om met de toerit mee te rijden of om zomaar even van de sfeer te proeven. Ondanks enkele kleine foutjes is het een grandioos partijtje geworden met alleen maar positieve geluiden van zowel de bezoekers als de uitbater. Eén zwaar bezopen Zweed en een gestolen brandblusser; die we later leeg op het terrein terug gevonden hebben, waren de minpuntjes. Tenzij je het tekort aan wc-papier (volgens mij verzamelde sommige mensen rollen) ook meetelt. Ja, en dan heb je er altijd wel een Engelsman tussen die begint te zeuren over het ontbreken van een "burgerwagon", want ze kunnen maar niet wennen aan die rechttoe rechtaan ontbijtjes van die Hollanders. Zelf bakken ze er ook niet veel van. Ik was laatst bij de Crusaders Rally in Engeland en daar stond ie natuurlijk wel. Grandioos ontbijt kon je daar kopen. Een drillerig gebakken ei met witte bonen in tomatensaus, een worsje en een plakje bacon, echt 4 sterren hoor. Het diner was nog mooier, chillie stond er op het bord. Een groot wegwerp bakkie met een halve zak doritos en wat gekruide bruine bonen. 'Eten jullie dat thuis ook??', vroeg ik enkele Engelsen. Nee, natuurlijk niet. Wil je ons soms ziek hebben.

De vader van Hanna (onze oudste begunstiger) heeft het ook meegemaakt en doet er verslag van. Ik geloof dat hij de smaak goed te pakken heeft want hij wil ook mee naar Engeland.

In dit Magazine natuurlijk diverse verhalen over het feestweekend.

Ook een stukje van het bestuur i.v.m. het aanmelden en het uiteindelijk vaststellen van het goede doel. De laatste keer is het dan wel volgens de regels gegaan maar er bleef toch een vervelende nasmaak hangen over hoe het is gegaan. Vandaar dat het aangepast is. Lees het maar even door. We zijn ook nog op uitnodiging van Peter en Koosje met een ploegje naar Putte (dus niet Putten) geweest om hun woning in te drinken in combinatie met een vleesschroei partij.

De kortingslijst is trouwens ook weer langer geworden. Gebben Motoren uit Rogat (Drente) en Brouwer Motoren uit Nijkerk zijn er bij gekomen.

Enne wat betreft de kopij. Het wil niet vlotten. Het zijn nog steeds dezelfde mensen die artikeltjes voor het Magazine schrijven en ik zou het zo leuk vinden dat er ook eens iets van de rest los komt.

Muchias lees plezier.

De Redactie.

Sluitingsdatum voor kopij:

15 november 2004.

In principe kan van deze datum NIET worden afgeweken, dus houdt er rekening mee.

Alle gegevens in dit blad zijn zorgvuldig vergaard. De redactie kan echter geen verantwoording nemen voor tussentijdse wijzigingen in gegevens, onjuistheden in de informatie, alsmede zet- en/of drukfouten en uit deze informatie voortvloeiende contacten en overeenkomsten tussen de lezers van dit blad en de daarin vermelde instanties en/of personen.

De redactieleden zijn: Rob en Daniëlle Blokker.

HET 10 JARIGE FEEST VAN DE VSCN

Het begon verleden jaar na het weekend Zeeburg. Ik werd 's avonds opgebeld door Rinze, zo van: Heb jij geen zin om met een groepje mensen het feestweekend te gaan organiseren? 'Natuurlijk', was mijn antwoord!

Al gauw was er een afspraak gemaakt om met het hele spul bij elkaar te komen in 't Schuurke van Jan en Ans.

Daar werden al gauw ideeën doorgepraat en de locatie was ook gelijk al bekend.

Met de groep naar Borculo gegaan om te gaan kijken en afspraken te maken met de eigenaresse. Ze vroeg nog hoeveel mensen er zouden komen, Rob en Rinze dachten zo'n 200 tot 250 man. Dat was geen probleem, en zo stond de locatie vast.

Nu de muziek nog! Met een klein groepje zijn we in Spijkenisse naar de muziek wezen luisteren. Ze speelden het dak er af. Deze groep moest en zouden we hebben. Zo gezegd zo gedaan.

Teun ,Toon en August waren uitgezocht voor de zaterdag. Nu de vrijdag nog! Al gauw werd de naam Out Cast genoemd, ze hadden al een

paar keer voor ons gespeeld en dat was elke keer een feest. Ook die waren nog vrij, dus deze werden geboekt voor de vrijdag! Nu de kleine dingetjes nog. We hadden nog tijd zat, Rob had ondertussen al een heel e-mail verkeer opgezet met de buitenlanders. Want we moesten toch wel een beetje een richtlijn hebben met hoe veel ??? ze zouden komen.

In Poeldijk hadden we weer een vergadering om de puntjes op de i te zetten. Sander en Marije hadden te kennen gegeven dat ze geen tijd meer hadden om verder te gaan met de feestcommissie. Dat was wel jammer, maar ja je kan ook niet alles tegelijk. Sander had wel de flyer nog ontworpen.

Er werd ook nog afgesproken dat er een EHBO-post moest komen en dat we ook moesten samenwerken met de plaatselijke politie. Dit was voor ons ook nieuw. Zo gezegd zo gedaan. We moesten nog een keer terug naar Borculo. Want het zag er na uit dat er rond 500 man zou komen. Dit was geen enkel probleem. Alles was geregeld. Op een zondag zijn we nog met een klein groepje op cursus geweest voor verkeersregelaar. Dit was leerzaam en erg gezellig. Nu waren we legaal bezig. 's Woensdags voor het weekend gingen wij al naar Borculo, er was al een kleine groep, om alles klaar te zetten en om de tent op te zetten,

de vlaggen op te hangen en de velden in te delen met lijnen. Donderdags gingen Rein en ik de Engelsen op halen in Hoek van Holland. Daar zouden Wilfried en Leo ook komen. We hadden ondertussen al geïnformeerd

HET 10 JARIGE FEEST VAN DE VSCN (vervolg)

hoeveel motoren er op de boot waren en of we een brok weg mochten blokkeren, en dat mocht. Er waren ongeveer zo'n 50 motoren en één auto die met ons mee moesten. Dit was een hele klus met z'n vieren. Ook omdat

dit tijdens de spits was. We kwamen toch eigenlijk 2 man tekort, maar ja we zijn toch nog in Borculo te recht gekomen. **NU WAS ER TIJD VOOR EEN BIERTJE!** Ondertussen waren de velden aardig vol gezet met tentjes. 's Avonds was het ouderwets gezellig tot de "vroege" uurtjes.

's Morgens moesten we weer vroeg op, voor de koffietent. Tijdens het ontbijt was het toch een soort gevecht om de eieren, want sommige mensen namen meer dan 2 eieren per persoon, zodat er weer andere mensen geen eieren hadden. Er werden weer gauw wat eieren bij gekookt.

Na het ontbijt ging Piet en z'n ploeg naar Hoek van Holland om nog meer Engels en op te halen. Zij waren nu met 6 man.

Onze Politieagent kwam ook nog even kijken hoe het ging. Hij vond het wel jammer dat hij zaterdag niet mee kon voor de Rally. Maar hij had z'n eigen Rally georganiseerd. Hij pikte 's middags een groep Zweden op, die waren verdwaald, en bracht die met zwaailichten naar de camping.

Ik zat vrijdag bij de inschrijving, dat was wel lachen want de buitenlandse gasten kennen het borreltje niet, dit gaf soms toch wel een leuk gezicht. Piet en z'n groep kwamen na achten binnen, en na die groep ging de inschrijving

dicht en konden wij ook feest vieren. We hadden toen al meer dan 540 man binnen. We hadden een nieuw record.

Zaterdag moesten wij, de verkeersregelaars, om 10 uur verzamelen, we hadden een briefing met de motoragent die met ons mee zou rijden. En om 11 uur zou "de trein" gaan rijden. Omdat wij de groep nu niet mochten inhalen moesten we binnendoor steken en zorgen dat we weer op tijd bij het volgende punt stonden (en al zeg ik het zelf, dit is heel goed verlopen). Ook dank zij deze groep mensen is de Rally zonder ongelukken gered!!!

Het was alleen jammer dat het tijdens de lunch ging regenen. Sommige mensen hadden hun helm nog op de motor laten liggen (hangen) met als gevolg dat de helm vol liep met water. DOM DOM DOM.

Na de toerit waren de beruchte Silly Games. Ook was het hier jammer dat het niet helemaal droog was. Er waren div. kraampjes waar je iets kon kopen en er was een mobile bar. 's Avonds ging ouderwets het dak er af. Er werden nog div. mensen in de bloemetjes gezet en er was een loterij met een grote hoeveelheid aan prijzen.

Omdat zondags de meeste mensen weer naar huis gingen (moesten) was voor sommige

HET 10 JARIGE FEEST VAN DE VSCN (vervolg)

mensen de avond al vroeg afgelopen. Zondag was het weer tijd om de tentjes af te breken. Wij van de organisatie bleven tot maandag, ook om alles weer in de oude staat terug te brengen, en ik moet zeggen, de meeste mensen hadden het ook door waarvoor die afvalzakjes in de tasjes bestemd waren. Dit bespaarde ons een hele hoop werk.

Omdat zondagavond de kantine dicht was, waren we genooddaakt om in het dorp te gaan eten. Jan en Ans wisten nog wel een goed chineesrestaurant. Wat schetste onze verbazing, we waren niet alleen!!

Een groep Engelsen hadden hetzelfde idee. Het hele restaurant zat vol met motortuig. Wat hebben we die avond gelachen, m'n buik

doet nog zeer als ik er aan terug denk. Bij terugkomst op de camping, zagen we een motor met een rekje achterop, niks bijzonders, mits er niet 1 zei: dat lijkt wel op een

BBQ . De andere ochtend, was het echt de laatste dag, er waren nog wat Engelsen, die kregen koffie in hun tent. Maar ja die motor met dat rekje!! Anneke had nog wat vlees in de koelkast en wij met het hele spul naar die motor om zogenaamd te gaan BBQen. Weer lachen natuurlijk en gelukkig hebben we de foto's en de motor nog. Zo nu was er voor ons ook de tijd aangebroken om de boel op te breken en naar huis te gaan.

WAS JE ER NIET BIJ DAN HEB JE EEN HOOP GEMIST!!!!!!

Volgend jaar weer?
Atie

DE BORCULO VOORPRET

Ergens eind april ben ik bij de voorzitter himself geweest. Zijn technische vaardigheden kwamen mij meer dan goed van pas bij het plaatsen van de door mij bestelde Oil Relocation Kit. Zie de "Techniek" section op onze VSCN site. Na enig technisch tegenslag, koffie en vers afgebakken broodjes was de klus uiteindelijk geslaagd. Hulde Rinze!

Nog even babbelend kwam uiteraard het gesprek op Borculo en in het kader van hand en span diensten werd duidelijk dat ik mogelijk wel Britse fellow bikers op kon halen in Hoek van Holland. Ik had eens vernomen over een inschrijving van zo'n 120 Britten en had zoiets van "pfoeh, wel veel".

"120? Hoezo 120? Er komen tegen de 300!" luidde de reactie. "Ja hoor eens, dat gaat me niet lukken in mijn uppie" En verder bleef dat onderwerp eigenlijk onbesproken.

Enfin, dat weekend erop was ik op zaterdag met de auto van Zoetermeer naar Rijswijk onderweg. Kom ik daar een aantal bussen tegen met kennelijk FC Twente supporters. FC Twente moest tegen FC Den Haag spelen zo wist mijn dochter te vertellen. Wat was nu zo bijzondere, een motorrijder van de politie reed op de linkerbaan en hield al het achter op komende verkeer tegen. Belachelijk voor maar 5 bussen. Het zette me echter wél aan het denken; als die supporters kennelijk bege-

leiding konden krijgen waarom een stoet van zo'n 300 motorrijders niet?

Nou dát antwoord kwam al snel in een e-mail wisseling met Rob. Op donderdag én vrijdag, verdeeld over diverse havens en op verschillende tijdstippen van de dag arriveerden de Britten. Na wat heen en weer schuiven met de roosters, mijn beurt varieerde van donderdag ochtend tot mogelijk vrijdag middag meen ik mij te herinneren, werd het dus uiteindelijk vrijdagochtend om 07:45 u, samen met Ton 'the Rainman' Trommelen. Klinkt dan ook weer hoopvol, zo'n bijnaam!

De verrassing was het grootst op het moment dat ik hoorde dat het 2 motoren betrof... Uiteindelijk werden het er 3 en togen we via de Maasdijk, A20 en een stukje A12 naar Gouda. Reeds eerder die ochtend ontdekte ik dat mijn achterlichtje het niet deed. Bolletje doorgebrand. Heb ik weer! Ook de safety lights waren van slag en tijdens het remmen knipperde alle 4 de knipperlichten. Da's nou nèt de toepassing die ik niet wil. Ben geen kerstboom tenslotte.

In Gouda herinnerde ik mij een motordealer. De groep reed door en ik sloeg af. Het lampje werd snel vervangen en dankzij een collega die het telefoonnummer opzocht en uiteindelijk de safetylight dealer kon ik de ongewenste kerstboom toepassing uitschakelen. Uiteraard niet nadat ik het commerciële praatje over de veiligheid tijdens remmen, als de lichten vóór én achter knipperen, toch wel nadrukkelijk moest onderbreken.

Bij de benzine pomp langs de A12 sloten gelukkig o.a. Whiskey-girl en Flupke (gniffel, ik wil

wel eens foto's van vroegah zien) zich bij ons aan en toen werd het groepje een regelrechte tribu van zo'n 30-40 motoren. Héél even zagen we een groepje Harley's aan voor onze Britse vrienden. Logisch, die Harley's lijken tegenwoordig zo veel op DragStars en WildStars ...

We zagen nog een kanarie gele Harley voorbij komen met een aantal anderen in het kielzog, dat was toch écht Hans hoor! Later hebben we nog een bijzonder verhaal gehoord over een reserve kraantje. Dat zal vast ergens anders in het blad nog wel naar voren komen. Feit is dat die file van 3-5 km gelukkig opgelost was toen wij het beruchte punt passeerden.

Met zo'n 30-40 motoren op naar Borculo. Het was een geweldig gezicht op de snelweg. Vaak rij je met een groep niet zo gauw op de snelweg, maar nu was het doel duidelijk; de Bacardi en andere drank stond te verdampen, dus gáán. Als tail rider had ik regelmatig een mooi overzicht. Het inhalen van het overige verkeer was gaaf om te zien. De hele meute op de linkerbaan en rechts bleef vrij. Weinig automobilisten die zich dan dáár waagden.

De lesmotor die we onderweg inhaalden had de les van zijn leven. Toen hij moest inhalen werd ie in de groep opgenomen en kon dus een stuk in de groep meerijsen.

Veilig en wel kwam de groep aan in Borculo en konden we allen genieten van een bijzonder goed geslaagd feest!

See ya,
Ton (a.k.a. BikerTeeCee)

Door dit feest heb ik nader kennis gemaakt met de club. Via Rinze was mij ter ore gekomen dat een groep Engelsen reeds donderdagmiddag zouden aankomen – English minded. Afsproken om ook op deze middag te komen. Na een vlotte reis per spoor was ik om 15.00 uur in Ruurlo gearriveerd. Een telefoonje naar Rinze en een kwartier later stond de auto voor de uitgang van het station. Bij aankomst op het feestterrein werd mij door de crew een schnaps aangeboden en na kennis te hebben gemaakt met de aanwezige dames en heren ben ik met Anneke Blokker naar haar caravan gelopen, waar vermeld stond dat het echtpaar 25 jaar getrouwd was. Dus ontvangen met koffie, koek en gerstenat. Lang niet slecht! Er was voor mij bij restaurant “Kerkemeijer” een slaappleats besproken. Daar mijn spullen heen gebracht en hoes en slaapzak uitgespreid. Het terrein verkend en met enkele Engelsen contact gemaakt. Het is typisch, maar na zo’n rondwandeling kom je vanzelf bij de bar van het restaurant terecht. Achter de bar stonden 2 aardige meisjes en een kok.

Zo bleek tijdens ons gesprek dat hij bij de marine had gediend, nou, het bier vloeit dan vanzelf vlugger. Wij hebben elkaar geen sterke verhalen verteld. Na het avondeten nog een tijd aan de bar gezeten en daarna mijn “Tampatje” op gaan zoeken. Daar lagen toen al 2 personen te ronken.

Daar de volgende morgen kennis mee gemaakt en ik kwam te weten dat zij uit Polen kwamen. Zij gingen daarna een plaats zoeken om hun tent op te zetten. Nu ontmoette ik in het slaapgebouw ook Zweden, Denen en Engelsen. De sfeer was er zeer gemoedelijk. In de loop van de vrijdag kwamen vele groepen motorrijders aan. Dit is een fantastisch gezicht. Ben daar ook lang naar blijven kijken. Het weer was goed. Na het avondeten gezeld

lig aan de bar gestaan en om een uur of tien speelde de band voluit en heb ik ook veel gedanst.

De “motorshow” was ook een groot succes. Om ongeveer 02.00 uur ben ik naar bed gegaan.

Zaterdagochtend een koude douche genomen en daarna ontbeten. In de loop van de dag zou een rondrit in de omgeving worden gemaakt met een lunch-stop.

Ik wilde dat wel mee maken en Ans Teunissen bood mij een plaats in haar auto. Zij moest op de locatie van de lunch aanwezig zijn voordat de eerste motorrijders daar aan zouden komen. Toen wij daar arriveerden was de tafel reeds gereed. Het zag er allemaal heerlijk uit. Langzamerhand arriveerden motorrijders. Tijdens de aanwezigheid hier brak er een geweldige onweersbui los, waaraan verscheidene mensen nat goed en water gevulde helmen kregen. Het aantal deelnemers was 225 man. Met Ans weer naar de basis terug gereden, de omgeving is hier ook zeer mooi. Na het avondeten speelde er een andere band en heb ik mij weer zeer goed vermaakt. Het is dan ook weer erg laat geworden.

Zondagmorgen heeft iemand van het restaurant mij naar het station in Ruurlo gebracht, omdat op dat moment er in de hele omgeving geen taxi beschikbaar was. Onderweg vertelde de man mij dat hij zeer tevreden was over het verloop van het feestweekend. Geen wanclank gehoord. Nou, dat is leuk om te horen. Na een voorspoedige reis, ik moest oppassen dat de slaap mij niet overviel, was ik om 15.00 uur thuis en ben meteen bovenop mijn bed gaan liggen en in slaap gevallen. Hoe lang weet ik niet.

Nogmaals: ik heb zeer genoten van deze dagen.

**Motorgroet van
Douwe Steenstra**

Ze konden er niet meer onderuit, Peter en Koosje. Toen bekend werd dat er van de grote stad (Tilburg) naar een dorpske verhuist ging worden wilde wij wel eens weten hoe het er daar uitzag.

'Putte' heet dat gat waar ze naar toe verkassen. Putten, maar dat ligt ergens in het midden van Nederland is het toch. Niet dus, en het is trouwens "PUTTE" en dat ligt zo goed als in België. Alleen de grens nog over en je bent echt bij onze zuider buren.

Kwam nog bij dat Peter begunstiger wilde

worden en zich dus eigenlijk in moest kopen. Wel motor rijden maar niet op een Virago of een Star. Koosje rijdt op een echte Star maar Peter moet het met een Schaduw doen van Honda.

Even goeie vrienden en we waren uitgenodigd om op 17 juli naar Putte te komen (in het zuiden dus). Tenten konden mee want er was ruimte genoeg om een mini camping te beginnen. Rond halfvier waren we in Putte. 'Zijn we niet te vroeg?', was Anneke's vraag. Nee hoor, ie-

dereen was in de loop van de middag welkom. Waren we toch het eerste op de camping aanwezig. Het gezicht van gastgezin klaarde meteen op want ze hadden de moed al een beetje op gegeven. "Waar blijft iedereen nu toch" kon je er vanaf lezen.

Ter gelegenheid van deze BBQ hadden ze een mooi T-shirt laten maken met "BBQ 2004 Putte" op de rug.

Iets later kwamen Rob en Nel en tegen vijf uur was de bende compleet.

Tentjes opzetten en een biertje om er een beetje in te komen.

De fles was nog niet open of we konden hem neerzetten want de weergoden hadden heel andere ideeën met de omgeving. 'Verbouwen die bende' zullen ze daarboven gedacht hebben want Nederland (incl. Putte bij de Belgische grens) werd overvallen door een mini oorkaan. Alle hens aan dek om de party tenten op zijn plek te houden.

De weergoden hadden gelukkig door dat ze het niet konden winnen dus na een uurtje hebben ze het opgegeven.

HOUSE WARMING PARTY (vervolg)

De fik er maar in werd er gesteld (in de BBQ's) en toen bleek dat Walter verborgen eigenschappen had.

Hij ontfermde zich over de BBQ's en leverde een goed staaltje geschroeid vlees af.

Goed gedaan Walter. Gelukkig kwam de Jameson wat later op tafel anders had het wel eens anders kunnen aflopen.

Na de BBQ zijn we nog lekker tot in de kleine uurtjes door gegaan en aan het eind van de avond (het kan ook het begin van de volgende morgen geweest zijn) probeerde iedereen een oogje dicht te doen wat niet erg lukte. Als je weet dat Ger, de partner van Walter al na 5

minuten de tent van Walter uit vluchtte en ergens in huis een plaatsje probeerde te vinden en dat Wim ook eieren voor zijn geld koos, dan kun je wel nagaan wat voor een herrie dat moet zijn geweest in die tuin. Zelfs Anneke hield het niet meer en vluchtte het huis in wat ook weer op problemen stuitte bij de slapers aldaar. Uiteindelijk hebben we allemaal de volgende ochtend gehaald en werden we op een heerlijk ontbijt getrakteerd. Na de koffie ging ieder weer zijn weegs.

Peter en Koosje, bedankt en tot de 2005 BBQ.

Blockbuster

MOTORDIEVEN STEEDS BRUTALER

AMSTERDAM - Motordieven gaan steeds brutaler te werk. Uit een analyse van het Landelijk Informatiecentrum Voertuigcriminaliteit (LIV) (<http://www.liv.nl/index2.htm>) blijkt dat in 2003 in Nederland van de 2.271 gestolen motorrijwielen veruit de meeste motoren (65 procent) werden gestolen vanaf de openbare weg. De gestolen motoren werden weggenomen door ze in een bestelbusje of op een aanhangwagen te laden of de daders lopen gewoon met de motor weg. In bijna alle gevallen waren ze afgesloten met een of meer sloten.

De Stichting Aanpak Voertuigcriminaliteit (http://www.minjust.nl/b_organ/npc/voertuig/) had om het achtergrondonderzoek gevraagd vanwege de grote stijging van het aantal diefstallen in dat jaar.

In 2003 werden 2.271 motoren gestolen (een stijging van 18 procent t.o.v. 2002), 1.886 motoren waren voorzien van een Nederlands kenteken, 265 van een buitenlands kenteken en 120 waren (nog) niet gekentekend. In bijna alle gevallen waren de gestolen motoren afgesloten met een of meer sloten. Uit de analyse van het LIV blijkt dat in 13 procent van de gevallen de motor voorzien was van een alarm en/of startonderbreker, maar dat de dieven dat probleem dan ook nog weten te

overwinnen. Uit getuigenverklaringen blijkt dat de diefstallen over het algemeen door meerdere daders worden gepleegd en dat die brutaal te werk gaan.

Motoren worden vooral gestolen in en rond de grote steden Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Utrecht en in de politieregio Limburg Zuid. In al deze politieregio's is het aantal diefstallen van motoren in 2003 gestegen. Alleen Utrecht laat een daling zien van 10,5 procent t.o.v. 2002. De merken Honda, Yamaha, Suzuki, Kawasaki, BMW en Harley-Davidson vormen al jaren de top 6 van gestolen motorrijwielen. Het diefstalrisico van motoren is veel hoger dan dat van personenvoertuigen. Van personenvoertuigen is het 0,28 procent en van motoren 0,4 procent. Het percentage dat wordt teruggevonden is slechts 23 procent, terwijl van de personenvoertuigen 67 procent wordt teruggevonden. Gezien de analyse wordt motorrijders geadviseerd de motor altijd aan de vaste wereld vast te maken. Speciaal bevestigings- en verankeringsmateriaal daartoe blijkt goed te beschermen.

De Stichting Aanpak Voertuigcriminaliteit adviseert gemeenten daarom meer en betere parkeervoorzieningen voor motoren te creëren
Bron: www.nu.nl

Lieve mensen, wat een eer om tijdens het geweldige Internationale weekend c.q. 10 jarige jubileum van de Virago Star Club zó in het zonnetje te worden gezet. Ik ben de laatste die het initiatief van Robert, Koen en mijzelf wil bagatelliseren, maar hadden wij het niet gedaan dan was er wel een ander illustre drielal gekomen die een Virago (Star) Club had opgericht. En eerlijk gezegd: alleen met zijn drietjes hadden we het natuurlijk überhaupt nooit gered.

Nee, dat kon alleen door de inzet van al die clubleden die niet alleen aan clubactiviteiten meededen maar vooral door diegene die zich direct vanaf het begin vol enthousiasme bezig hielden met het uitzetten van toerritten,

schrijven voor het clubblad, het zoeken van regiocafés en nog zoveel meer.

En kijk eens waar dat toe dat heeft geleid! Met elkaar hebben we de club gemaakt tot wat het nu is: Een club die een professioneel feestweekend neerzet waar Engelsen, Finnen, Zweden, Polen, Denen, Duitsers, Zwitsers zelfs een IJslandse en natuurlijk vele Nederlandse clubleden aanwezig waren. Heel veel mensen zelfs van het eerste uur! Mijn erelidmaatschap is een groots geschenk en ik ben er reuze trots op.

Bedankt, ook namens Koen en Robert.

Clara Kroes

HET GOEDE DOEL

In de afgelopen algemene ledenvergadering is ons jaarlijkse goede doel vastgesteld. Hoewel het helemaal volgens de regels is gegaan gingen er toch stemmen op om het in het vervolg anders te gaan doen. Sommigen vinden het nu eenmaal moeilijk om een afgewogen keuze te maken als er tijdens de vergadering nog alternatieven worden aangedragen. Nogmaals, alles ging volgens de regels, daar gaat niets van af, maar als we iets kunnen bedenken waarmee iedereen tevreden is dan doen we dat natuurlijk. Daarom is in de bestuursvergadering van 3 juli besloten om op de jaarlijkse ledenvergadering het goede doel te kiezen uit voorstellen die schriftelijk zijn ingediend. Dan kan iedereen

zich op zijn gemak beraden en een keus maken. We willen deze voorstellen in het magazine opnemen en verwachten ze derhalve graag vóór 15 november bij de redactie van ons blad. Er is nu eenmaal tijd nodig om het krantje samen te stellen en op deze manier komt alles netjes op tijd bij alle leden voor de ALV. Heb je dus een idee waarmee we een organisatie of een initiatief financieel kunnen steunen, schroom dan niet en zet het op papier (postbus 36, 2300 AA Leiden) of email het aan info@viragostarclub.nl

Bij voorbaat dank.

Het bestuur

STARTEN, LOPEN?

Mijn goeie Virago. Mijn mooie rooie stoere fiets. Binnen staat-ie, lekker droog. En altijd starten, ook al heb ik 's winters 3 weken niet gereden door de pekel. Als ik 'm weer pak, dan is het starten – lopen. En dan kunnen we weer, mijn Virago en ik. Tot die mooie zomeravond in juli, en ik een rondje wil rijden. Ik pak mijn Virago, druk op de startknop, en..... uche, uche, uche!

Hoe kan dat nou? Ik heb van het weekeinde nog gereden en het is nu dinsdag! OK, het heeft geregend, maar toch. Uiteindelijk heeft de buurman me een duwtje gegeven, en toen liep-ie weer, mijn trouwe motor. Dus toch dat rondje gereden, en de volgende dag op de motor naar het werk. 's Ochtends startte hij prima, en 's middags naar huis ook weer. Was het een vergissing, dat gehoest?

En toen was daar weer een weekeinde, vrijdagavond rijden, motor wegzetten, en ja het had geregend. Zaterdag rijden..... dat wil

zeggen starten, uche, uche, uche, lopen. Met de grootste moeite sloeg mijn trouwe motor aan. Toch maar eens achter een nieuwe accu aan! Zondag rijden? Zondag starten, en de motor bleef hoesten. Uiteindelijk, gelukkig, sloeg-ie toch nog aan. Toen ik aan het eind van de middag thuis kwam, heb ik eerst maar eens naar die accu gekeken. Maar ja, ik heb nog nooit aan mijn motor gesleuteld, dus wat nu? En dan wil ik me ook niet laten kisten, dus ik heb het voor elkaar gekregen. Accu eruit, en maandag in de auto naar het werk, om terug bij de accuboer langs te kunnen. Accu doorgemeten, en die gaf de helft van de gewenste ampères. Vind je het gek dat de motor niet wilde starten?!

Gelukkig was het alleen maar de accu, die is makkelijk vervangen. Nieuwe accu mee, in de motor gezet, en? Starten – lopen! Ja, de motor loopt, niet ik.

Marieke

Het tienjarig bestaan is groots gevierd. Al lang van tevoren gingen er verhalen of groeiende aantallen inschrijvers en er is zelfs een moment van ongerustheid geweest of het niet te veel zou worden. Spoedoverleg met mensen in Borculo was geruststellend. Velden en dus ruimte zat, laat maar komen. Engelsen (een hele hoop), Denen, Zweden, zelfs Finnen, Polen (twee stuks), Belgen, Duitsers en ik ver-geet er vast nog een hoop, het was er allemaal.

In de ochtend was ik met Ton van de Coevering nog wat Engelsen van de boot gaan halen in Hoek van Holland en van daar reden we naar een tankstation net voorbij Gouda, waar we een andere groep zouden ontmoeten om gezamenlijk verder te rijden. Die groep kwam ook, veel later dan gepland en toen moesten er ook nog een stelletje ontbieten. Lukte ook nog allemaal en we gingen met best een flinke club op weg. Allemaal grote wegen, dus makkelijk zat. Na Arnhem namen de afslag Zutphen; had volgens mij verderop richting Doetinchem moeten zijn, maar dit ging ook, ietsje om, maar het was best een mooie route en het weer was prachtig. Toen de camping in beeld kwam was er volk zat op de been. Er stonden mensen langs de kant, op de parkeerplaats voor de velden en er waren er zat op de twee grote grasvelden die netjes in een lijn wachtten op de tentjes en de motoren. Goed idee, die belijning, want anders was het een chaos geworden.

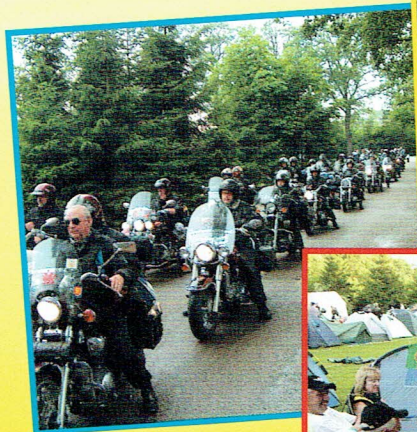
Het weerzien met allerlei lui was hartverwarmend. Even oriënteren en een plekkie zoeken voor de tent. Het tweede veld was nog niet echt vol en na een rondje gereden te hebben zag ik in een hoekje de tentjes van de Polen staan. Mooi plekje, beetje achteraf, dat leek me wel wat. Even bijkletsen met de Pooltjes, ken ik nog van eerdere keren, en alles aan de grond vastgemaakt. Volgende ochtend werd de betekenis bekend van de paar grote witte tenten die daar ook stonden. Er was een kinder-kamp en dat hoorde je echt wel in de

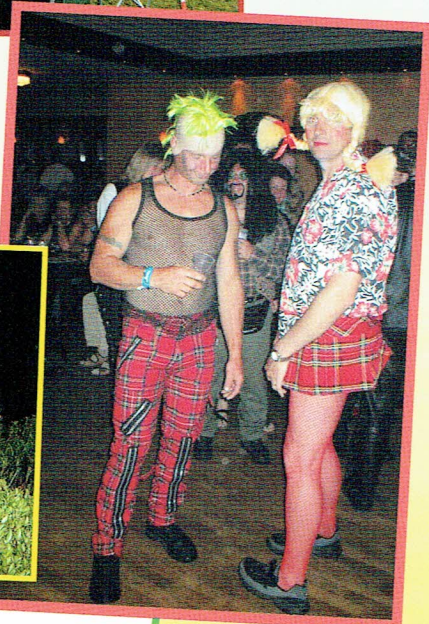
vroege ochtend, maar ze lieten mijn tent met rust dus dat was verder prima.

De rest van de middag was het voor mij een beetje rondlopen, overal motortjes kijken, bijkletsen, biertje hier en daar, en voor ik het wist zag ik de wereld draaien. Nou al bezopen? Dat gaat niet goed. Toen het dus etenstijd was heb ik geloof ik drie keer opgescheept. Allemaal koolhydraten, oké, maar je moet wat. Voor mijn gevoel heb ik het zo gered, maar afgaand op de verhalen later heb ik toch een hoop gemist. Maakt niet uit, het was beregezellig. De volgende ochtend heb ik op mijn gemak mijn nieuwe "keukentje" uitgetest (brand op alles, werkt prima), twee hard gekookte eitjes en veel koffie. Ik was klaar voor de ride-out en dat was wat. Prima georganiseerd, dat wel, maar sjonge jonge wat een hoop motoren! Het ging gelukkig lekker rustig en argwanend hield ik de wolken in de gaten. Ik zat in het leer met het regenpak in de tassen, maar als het niet echt nodig is trek je dat natuurlijk niet aan. Op een bepaald moment brak het los. Op dat moment zat ik net op een weggetje met bomen dus ik bleef redelijk droog en toen de bomen op waren was de regen ook op, dus dat was mazzel. De lunch was (met zo'n massa mensen) ook een hele belevenis, maar het verliep allemaal prima. Hulde aan de organisatoren. Han presenteerde daar zijn vriendin (eigenlijk bang voor motoren maar nu toch een keertje van de partij) en na de lunch weer verder met de rit. Terug op het terrein was er voor elk wat wils. Fietsend bier drinken, stier-tje rijden, bier of iets anders drinken, harinkje eten (lekker!) en vooral lekker kleppen met soortgenoten. Echt een motorfeest zoals het moet zijn.

Al (van Stella) had nog een testride op mijn Wildstar tegoed en die kreeg hij. Toen hij terugkwam had hij wat aanmerkingen op de onzichtbaarheid van instrumentarium als je een integraalhelm op hebt (logisch) maar hij moest toegeven dat het een beest van een blok was.

Na het eten was er weer een band en weer een hele goede. Ik deed het nu iets rustiger aan en daarom kan ik me er ook wat meer van

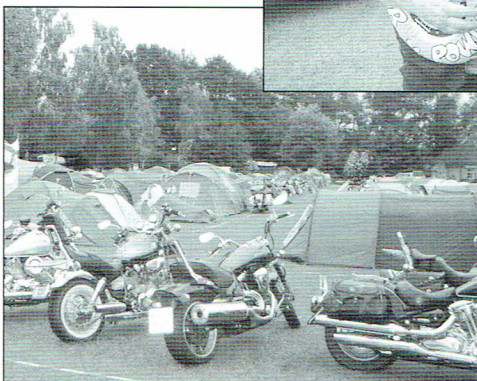

herinneren. De lootjes leverden me een sleutelhanger op (ach, toch leuk) en ik ben helemaal op kracht toch weer in mijn tentje beland.

De volgende ochtend waren de kinderen erg rustig (en erg leeg) en na het ontbijt ging het hele boeltje langzamerhand opbreken. Groep na groep verliet het terrein. Maggie, die was er ook natuurlijk, werd door Gerard naar het station gebracht en ik wachtte op Han die nog alles moest inpakken. Zijn broekriem begaf het (vind je het gek?) en gelukkig had ik een reserve-exemplaar, dus iets later dan gepland vingen we de terugreis aan.

Onderweg zagen we nog iets van wat een ongelukje met Engelsen was geweest, maar dat was allemaal opgelost, dus wij verder. Geen regen, maar de belofte zon bleef weg. Hoe dichterbij huis (Han was ik uiteraard onderweg kwijtgeraakt) hoe beter het weer werd. Achteraf bleek het al die dagen aan de kust prima weer te zijn geweest, maar ach. Het mag dan bewolkt zijn geweest, de hele happening was zonnig genoeg. Prima feest, alle records gebroken, op naar het volgend jaar!

Ton Trommelen

Na een paar heel mooie dagen was het dan Hemelvaart. De weersvoorspellingen werden al dagen in de gaten gehouden en dat hielp allemaal niks. Het werd minder. Je blijft hopen, en toen het dan ook lekker zonnig werd op donderdag kon het geluk niet op. Zie je wel, we hadden het verdiend. Uiteraard werden de trui en de regenspullen (en toch maar een wat dikkere slaapzak) meegenomen, want je weet maar nooit. Het was, ondanks de uittocht van woensdagavond, toch nog knap druk op de wegen, dus voordat ik bij Bisde was had ik het record kilometers tussen files rijden al gebroken. Wist ik veel wat er nog kwam. Bij Bisde stonden Joop, Han en Rinze al op me te wachten. Aftanken en meteen verder. Er zat van alles in de files. Uiteraard veel auto's, maar ook sleurhutten, campers en boeren met kiespijn op trikes en in zijspannen. Sorry jongens, see you later. Ook weer iets achter op het schema bij het Haasje troffen we nog twee man; Hennie uit de omgeving Alkmaar (stond er al een paar uurtjes) en Hans uit Brabant. Kennismaken, hapje, bakkie en voort tussen het blik. Na Maastricht ging het beter. Er was ruimte, er was voldoende benzine, er was voldoende zon, we kwamen weer in een keer de rotonde bij Luik over en reden weer file tot laten we zeggen bij Verviers. Toen het saaie stukje tot St. Vith. Het ging steeds harder en ik maakte me even zorgen over Joop (maar die had er geen enkele moeite mee) en Hennie (die zijn 535je tot ongekende prestaties dreef). Achteraf bleek dat locomotief Rinze wel degelijk deze mensen had gecheckt over de vaarsnelheid en geen bezwaar had ontmoet.

Na al dat geblaas was er dan eindelijk de afslag Luxemburg en even later de verwachte omleiding. De Belgen waren weer precies op tijd niet klaar met de weg en na een stukje off road zagen we het bekende beeld van de tankstelle Weiswampach. Een pomp afgeladen en een pomp dicht. Ze verdienen het te gemakkelijk, die Luxemburgers. Nog nooit zoveel motoren gezien. Bij het verplaatste en herontdekte eetentje nam men weer de gebruikelijke koolhydraatjes (oke, oke, ik heb het er verder niet meer over) en bij navraag kon iedereen de laatste 57 kilometerjes nog halen op de huidige benzinevoorraad, dus we lieten de drukte voor wat die was en zetten koers naar Godbrange. Het weerzien was als vanouds. Wijs geworden

gingen de meeste eerst de tent opzetten. Wim bleek er al te zijn en even later kwamen ook Hans, Fred, Walter en Gerda (in een heus automobiel) en ook Rob (doos) en Nel (muts) kwamen per voiture aangereden. Hanna kwam een dagje later en Peter ook.

Ik kreeg een loge. Een kleine suggestie richting Han was voldoende om zijn tent te laten voor wat hij was, mij te helpen met opzetten en zijn boudoir van een luchtbed bij me naar binnen te schuiven. Er verrees een heus kampement waarbij naast het letten op de vlakheid van het terrein ook werd gelet op af- en aanrijroutes en vooral snurkafstand. Dat laatste bleek betrekkelijk. In de stilte van de nacht draagt geluid ver en verdragend geluid nog verder. Persoonlijk heb ik er geen last van. Ik hoor het wel, voor zover ik niet slaap, maar ik luister er gewoon niet naar. Op zich jammer, want volgens anderen waren er iedere nacht de fraaiste creaties, nieuw repertoire en zelfs imitaties van lammetjes. Vermoedelijk, de geleerden waren te dronken om het erover eens te zijn, was Walter het origineelst. Deze stelling kan ik onderbouwen met het feit dat zijn gade haar eigen tentje op respectabele afstand had doen plaatsnemen. En zij kan het weten.

Het weer hield zich fantastisch en het door rijkelijk stromend bier vertroebeld oordeelsvermogen deed de mening postvatten dat het KNMI zijn beste tijd gehad moet hebben. Gelukkig.

Lekker buiten zitten, slap babbelen, wat hadden we het toch weer goed. Emiel had weer een ander lapje vlees gescoord, dus wij aan het kalf en het was weer lekker. De planning was: morgen ritje, 's avonds een varken en een band (oude bekenden: de Tanning blues), de dag daarna weer stukkie rijden en weer de band en op zondag weer naar huis. Geen slecht plan.

De nacht begint in de vroege ochtend en als we het vrijdag noemen beginnen we traditiegetrouw met koffie en eitjes. Daarna koffie. Nou vooruit, nog meer koffie. Er kwam een vrachtwagentje het terrein opgereden met een vriendelijk lachende meneer. Die begon uit te laden. Tractor, aanhanger, bergen hout, stelling en een hoop gesleutel. Er verrees een heus spit en uit het wagentje kwam een heus varken. Al een tijdje dood (moest besterven) maar compleet. Er ging een pen van een zijn snuit tot zijn staart en eenmaal opgehangen zorgde een motortje voor

het draaien en een houtvuur voor het garen. Dat was dan alvast voor vanavond.

Het weer? Tsjja, droog in ieder geval en een beetje zon tussen de wolken door, tikkie fris, maar niet slecht, dus we gaan op tocht. Eerst tanken, want nou is het wel een keer op. Op naar Junglinster. Allemaal vol en daar ging het. Drie, vier kruispuntjes en toen kwam een schlemiel van een poetskarretje ertussen en hup, weg was de helft. Nog even gewacht, weer teruggeden, niks meer. Wat nu? Later is er van alles ge-OH't over deze lottsbeschikking, maar dat helpt allemaal niks. Er bestonden nu twee groepen die, dat is natuurlijk waar, een wat handzamere grootte hadden en we hebben globaal hetzelfde gereden en dat wil dus zeggen dat we allemaal in Utscheid zijn geweest en weer terug zijn gekomen. Utscheid lag er goed bij. Het terrein was begaarder gemaakt, er stonden erg veel tentjes en het kreekje bevatte water dit keer. Daar gaan we ook nog wel eens kijken.

Het bleek kouder dan verwacht. Met verwacht bedoel ik dat menigeen zich te licht had gekleed. Diezelfde menigeen had dan ook onderkoelingsverschijnselen wat gepaard gaat met warm douchen, vroeg aftaaien en veel slapen. Kwam allemaal goed.

Bij thuiskomst zaten leden van de band in het schrale zonnetje wat te tokkelen. Het varken was al lekker bruin en de sfeer was prima. Het varken smaakte ook prima en de band speelde ook lekker, al blijft het feit dat het om een of andere reden zo hard moet, dat je elkaar niet meer kunt verstaan, iets vreemds. Ik zal wel te oud zijn. Een deel van de charme van de High Chapparral is de mix met de lokale bevolking. Je ontmoet weer allerlei lui die daar vaker rondhangen:

Harpa, Maggie, Christine, Animal, ze waren er allemaal inclusief de knulletjes die er om heen draaiden. Het werd natuurlijk weer laat, maar ach, de tentjes stonden en de nacht beloofde minder koud te worden.

De volgende morgen uiteraard eerst weer het ontbijtritueel. Traditie kan heerlijk zijn. Heerlijk dat vertrouwde koffie, eitjes, koffie, koffie en koffie. Wat warmer aangekleed dan gisteren besloten we toch maar een stukkie te gaan rijden. Even naar een stadje van betekenis, daar wat rondhangen, winkeltjes kijken, marktje overslenteren, relaxen en we kregen er zomaar een schraal zonnetje bij. De motortjes maakten erg veel indruk bij het eveneens winkelende publiek, zowel bij aankomst als vertrek en dat was niet in de laatste plaats te danken aan het diepe geluid dat de Wildstars zonder zichtbare inspanning produceerden. Op ons gemakkie terug naar de camping, parkeren en effe een biertje, want dat was al weer lang geleden.

Die avond is het minder laat geworden, wat ook gewoonte is als je de dag daarna weer op huis aan gaat. De tentjes nog een beetje klam ingepakt en in kleine groepjes (niet iedereen was op tijd wakker) tuften we weer naar het noorden. Luxemburg blijft een mooi land, België blijft een saai tussenstukkie en Nederland blijft erg druk. Wordt het nooit eens saai, alsmaar dat Luxemburg? Neen! Rijden is rijden en waarheen maakt niet zoveel uit. En als je dan op een mooie plek komt waar je heerlijk kunt toeren in mooi

landschap (Rinze weet altijd wel leuke paadjes) dan maakt het niet uit dat je een dorpje als eens vaker hebt gezien. Als je er verder van uit kunt gaan dat natje en droogje prima zijn geregeld,

HEMELVAART (vervolg)

dan is tegen de 50 € per dag goed besteed en de quality-time niet verloren. Voeg daarbij de boeiende gesprekken met clubgenoten en anderen, het hartelijk weerzien met en het roerend afscheid van Emiel en familie, de (h)erkenning en acceptatie van de lokale bevolking en het is bijna

net thuis. De volgende keer is al weer gauw. Die zal ik moeten missen, maar ik hoor de verhalen wel weer van anderen.

Ton Trommelen

KORTINGEN VOOR CLUBLEDEN

Bij de onderstaande motorzaken kunnen leden van de **Virago Star Club Nederland** rekenen op kortingen op accessoires, onderdelen en/of kleding verkoop. Afgesproken is dat je op vertoon van je clubpas 10% korting krijgt tenzij anders vermeld. Verdien je toch snel je lidmaatschap terug.

NAAM	PLAATS	ARTIKEL	VOORWAARDEN
Motorcentrum Almelo	Almelo	O-A-K	Onderdelen 5%
Olijve Motoren	Assen	O-A-K	10 tot 15%
MotoPort Uithoorn	Uithoorn	O-A-K	
MotoPort Den Haag	's-Gravenhage	O-A-K	
MotoPort Hillegom	Hillegom	O-A-K	
MotoPort Westerhoven	Westerhoven	A-K	
Safe Motors	Veenendaal	O-A	
Wijngaard Motoren	Amsterdam	O-A-K	
MotorTrend	Heerenveen	O-A-K	
Bleeker Motoren	Hoorn	O-A-K	Onderdelen alleen losse verkoop. (dus niet voor montage.)
Termaat Motoren	Nijmegen	A-K	10 tot 15% maar niet op aanbiedingen.
Roadrunner Motoren	Velp	O-A-K	
Boeve Motoren	Garderen	O-A-K	Behalve op banden
Van Aalzum Motoren	Sneek	O-A-K	
Nolen Motors	Strijen	O-A-K	
Jan Keessen Motors	Woubrugge	O-A-K	
Motorhuis Eindhoven	Eindhoven	A-K	
Sander Düren Lederen Motorkleding Tapirstraat 67, 1338 JM Almere, 036-5499774			Voor al je leer op maat, "GROOTSTE tot kleinste maten"
Kobra Motorgarage	Arnhem	A-K	
Buddy Fashion Veenderveld 22 • 2371 TV Roelofarendsveen, 071 - 5680430			Motorsaddlespecialist en Accessoiresshop. o.a. Corbin Products
Gebben Motoren	Rogat	O-A-K	
Brouwer Motoren	Nijkerk	O-A-K	

O = onderdelen A = accessoires K = kleding

➤ Het blijkt dat Motoport Hillegom niet op echt alle O,A en K's korting geeft. Dus eerst even informeren. Mochten er leden zijn die ondanks de in de lijst vermelde kortingen toch problemen meemaken, laat het de redactie weten.

Toen ik hoorde waar het was had ik zo iets van: vaag bekend - ergens tussen de grote rivieren. En dat was zo. Leuk klein campinkje met keukentje buiten en op de zolder van een aangrenzend gebouw een heuse ruimte om beschut te kunnen eten en de avonden zoek te brengen. Zie de foto's. Het weer bleek redelijk bestand tegen de voorspellingen. Wachtend in Bodegraven (bij Mac) zag ik iets later dan gepland wat clubgenoten zich uit de file wurmen (het was weer bar met het blik – tweede vakantie golf). Wim, Hans en Han kwamen aangetuft, even een peukje en voort. Bewolkt, dat wel maar de donkerste wolken gingen ergens anders heen, dus wat zou het. De file was er nog steeds, zowel op de A12 als de A2. Pas toen we er bij de afslag Coevorden af gingen kregen we wat meer ruimte. Ik had me niet zo verdiept in de kaart dus ik tufte lekker achter Hans aan. Dat houdt enig risico in, maar het was nog vroeg en het ging eigenlijk prima tot in Eck en Wiel zelf. Daar moet je namelijk helemaal niet zijn. Gewoon stukje rechtdoor richting rivier, dan even linksaf en

dan ben je er. Als je niet goed uitkeek was je er dan voorbij ook, niks onherstelbaars, maar het bordje was wel erg bescheiden. De rattenvlag hing al boven de ingang en behalve het organiserende groepje waren er zelfs al klanten. Eerst begroeten, 'hoi', 'kuskus', 'leuk plekkie zeg', maar toch maar eerst tentje opzetten want je weet maar nooit. We kozen de hoger

gelegen gronden, maar was allemaal voor niks, want het weer heeft zich wonderbaarlijk goed gehouden. Behalve een verdwaalde druppel op vrijdag en zaterdag (die zelfs de nodige zonnuren produceerde) hebben we alleen plens gehad op de weg naar huis. Ongelooflijk toch? Maar geen klachten hoor.

Tijdens het tent opzetten kregen we al de eerste pilsjes (blikje halve liter - sjonge) uitgeleerd, want daar wordt je best warm van. Het leuke van een dijk en open uitlaten is dat je de volgende al van verre kunt horen aankomen. Piet kwam met gevolg, schoonzoon Dave (begunstiger) en diens ega in blik. Makkelijk voor de bagage. Doos en Nel, de een in blik en de ander op de motor, waren er al (logisch - wonen vlakbij) en ook Joop stond al opgesteld (nee Joop, nu nog even geen cognac).

Een paar pilsjes later kwamen ook Rinze en Hanna, Marieke met een Deense XVII100 - chauffeur en toen we aan een bijzonder geslaagd maaltje zaten klonk er weer geronk. Harleys? Jawel, twee Friezen, Sybke en Ria, kwamen binnengereden. Door afzeggingen was er nog plaats voor hen, dus meteen geannexeerd, eten gegeven, drank ook en we zouden niet zeiken over het merk motor (daar hebben we Hans immers voor). Rijst met kip en groenten en kruiden en uien, het ging er prima in. Primitief koken kan dus best lekker zijn. Een heuse koffiekkan luide de avond in, de gesprekken werden als maar luider en op een bepaald moment ben ik gaan pitten; sommigen gingen door tot in de late uurtjes, maar die waren de volgende dag dan ook wat wrakkig. Er was brood, kaas, worst (divers) en boter en jam en veel koffie, alles wat een ontbijt moet hebben. En best mooi weer (dus nog maar eens koffie zetten) dus lekker buiten zitten. Wat gaan we doen? Er bleken routes voorhanden (was immers een motorcamping) maar niemand had blijkbaar zin om te gaan kaartlezen dus ik ging mee met een groep, die eerst een bezoekje zou afleggen bij een kunstspuiter in Utrecht-Noord, (Frans) en daarna toch maar door naar een Harley-treffen in Woerden. Het pleit voor Hans dat hij zijn kanarie niet het middenterrein opreed (hij mocht dat wel) maar netjes bij onze motoren parkeerde. Het werd daar zelfs warm. Harley kijken wordt je gauw zat, vooral als je al de hele dag tegen dat gele ding zit aan te kijken die, dat moet ik dan wel weer toegeven, er eigenlijk beter uitzag als alles wat daar stond. Maar er waren ook vreet- en shoptentjes. Een stuk voordeliger dan in Rosmalen zelfs. Hamburgertje, patatje, T-shirtje, buckettje, je kent dat wel. Allemaal heel gezellig. Sybke en Ria hebben we daar uiteraard ook nog gezien (daar waren ze voor gekomen). En daarna weer op huis aan, nou ja, tent dan. Zo gauw mogelijk weer van de grote weg af, lekker binnendoor (goh was zijn er een mooie plekjes nog), tot aan de supermarkt vlak voor de camping. Hans kwam met twee vlaaien (alsof er niet voldoende gevulde koeken waren)

naar buiten en Piet moest ze vervoeren. Dochter achterop met vlaai. De laatste meters waren zo afgelegd, motor netjes parkeren, want erg veel ruimte was er niet meer. Biertje dan maar weer, lekker in het zonnetje (heus!) en het koksploege was al weer in de weer met het eten. Dat werd macaroni en daar heb ik geen verweer tegen. Heerlijk, heerlijk. En dan weer koffie, de zon scheen nog en menig een schoof met stoeltje mee naar de laatste plekjes waar nog een zonnetje kwam. Toen het wat frisser werd gingen we weer naar binnen. Koffie, nootjes en andere zoutjes, schijfjes worst en drank. Prima sfeertje, samen puzzeltje oplossen en de gesprekken werden steeds luider. Toch maar iets eerder naar bed, want morgen gaan we weer rijden. Zondagmorgen, stralend blauw. Zomaar. Het kon niet op. Er werden eitjes gebakken er werd koffie gedronken, ontbijt en opbreken gingen een beetje gelijk op en ons groepje (samen uit samen thuis) was de eerste die vertrok. Uiteraard na een hartelijk afscheid en het uiten van allerlei dank. Dit keer hadden we de regenspullen aan, want de wolken waren er weer en deze keer dreigden ze. Beslist een plek om nog eens terug te komen en dan toch maar eens een paar van die ritjes uitproberen. De terugreis verliep gunstig tot ongeveer bij Utrecht. Toen kwam de regen. De drie anderen zwaaiden af bij Bodegraven en ik ging richting A20. Dat was echte regen; ik was blij dat ik alleen maar rechtdoor hoefde te rijden. Voorbij Rotterdam was het weer over en uiteindelijk was ik al weer helemaal droog toen ik thuiskwam. Wasje gedraaid, toch nog wel even een tukje gedaan om de schade in te halen, potje koken en verhaaltje schrijven. Want uit ervaring weet ik, als ik het niet meteen doe, vergeet ik weer zoveel. Het waren weer fijne momenten onder vrienden. Zinnige en onzinnige gesprekken, lekker dollen en zo. Gewoon quality-time. Een prachtig idee, een geslaagd evenement en zoals gezegd, voor herhaling vatbaar.

Ton Trommelen

Ik moest wel vroeg op hoor. Met dat idee had ik mijn oogjes gesloten en toen ik ze opendeed en verschrikt op de wekker keek was het kwart voor zeven. Mooi. Meteen eruit, dan kan ik rustig aan doen. De ratjes hadden een rit uitgezet (verzamelen bij Alkmaar ergens) en dat begon om 10.00 uur. Om 8 uur had ik afgesproken met Ton van de Coevering en samen zouden we naar Wim rijden, daar een bakkie, en dan verder en onderweg Han oppikken. Het weer zou mooi zijn dus Ton had al-

vast zijn spijkerjasje aange-trokken; optimist. Over A4 naar de Utrechtse baan, dan de A44 op en de afslag naar de N206 geloof ik. We waren ruim op tijd bij de Gijsbersjes. Effe bakkie doen en vooruit nog maar eentje. Atie kwam er ook bij, dus dat werd al een aardig clubje. Met gezwin-

de spoed naar het noorden. Han stond op de afgesproken plek en hij haakte meteen aan, want de tijd ging door. Net even voor tien en reden we de parkeerplaats op waar al de nodige motoren stonden te wachten. Veel onbekende gezichten, maar dat is niet zo gek als je in een andere regio duikt. Veel Virago's nog, toch wel leuk. Het zou een rit kunnen worden van zo'n 160 km en dat bracht de Gijsbersjes er al op om te zeggen dat ze voortijdig zouden afhaken, want ze hadden nog wat anders te doen op die zondag. Nou hebben we die hele rit niet gereden, maar dat maakt niet uit. Het weer hield zich in zoverre goed dat het niet ging regenen, al leek het af en toe een beetje mis te gaan. De zon bleef echter weg. We hebben eigenlijk de binnenkant van Noord-Holland gedaan en dat zijn (als je de weg weet) prima routes. Niet veel verkeer, lekker buitenom zover als mogelijk was en rustig voorttuffen tussen de wielrenners, de skeelers, de snelwandelaars en andere vreemde weggebruikers. Hier en daar werd gezwaaid; vriendelijke mensen.

Na een tankstop en wat bekende dijkweggetjes kwamen we bij de Karperput, een beken-

de ankerplaats bij veel ritjes in die omgeving. Vandaar gingen de Gijsbersjes hun weegs en wij gingen verder. Topografisch was ik het spoor al helemaal bijster (ik dacht sommige plaatsjes meerdere keren van diverse kanten te zijn benaderd) maar dat maakt niet uit. Voorop reed iemand die de weg wist en ook al moesten we op een gegeven moment een fietspad nemen (waarom zetten ze daar nou ineens zo'n bord?), het verliep allemaal prima. Rond lunchtijd kwamen we in Alkmaar op een

groot plein bezaaid met terrassen. Plaats genoeg, dus we parkeerden de motoren en namen plaats bij de tafeltjes daar vlakbij. Lekker kletsen, wat drinken en daarna ging iedereen weer zijns/haars weegs. Han wou nog even

langs het regio-café. Ton volgde tot de afslag Den Haag en zo kwamen we getweeën bij Lief tink waar op dat tijdstip natuurlijk niemand meer te vinden was.

Lekker wat gegeten en gedronken en een beetje bijgekletst. Daarna weer de weg op (ik denk dat ik Lief tink nu ook in mijn eentje wel kan vinden). Achter Han aantuffend zag ik opeens dat hij gebaarde dat ik eraf moest. Oh ja, natuurlijk, ik zat weer eens te slapen. Ik richting Den Haag en hij door naar Haarlem. Hoe dichterbij ik bij huis kwam, hoe beter het weer werd. Eerst zag ik wat blauw in de verte en vlak bij huis was het stralend weer, en zo bleek maar weer eens: Oost west, thuis best. Maar niet getreurd, het was een mooie rit (dank), gezellige mensen (see you) en voor herhaling vatbaar.

Ton Trommelen

In de week voorafgaande aan zondag 27 juni leken de voorspellers het allemaal redelijk eens, eerst bewolkt en alleen wat regen in het noord oosten en later breekt er wat zon door vanuit het westen. Klonk mij allemaal droog genoeg in de oren om eens te informeren wie nog meer de rit van regio 4 mee wilden rijden.

Het werd dus eerst voor mij verzamelen met 'The Rainman' om daarna naar Wim en Cindy te gaan voor een lekker bakkie koffie. En die had ik nodig. Om 07:15 uur liep de wekker al af...Eerst pinnen en al wachtend voor één van de stoplichten zag ik Ton al de kruising oversteken richting ons afgesproken verzamel-punt.

Niet veel later op naar de ministalling van Wim en Cindy in Noordwijkerhout. De mini voor de deur zag ik aan voor een donor auto, maar het bleek echter de mini van de burens te zijn. Oké, gelukkig maar, want hij zag er zo op het eerste oog niet echt goed uit, hoefde ik ook niet te doen alsof, haha. De koffie was heerlijk, ik mocht kiezen tussen suiker of zoetjes. Zelfs 2 zoetjes was mogelijk, d'r zaten er toch zat in het busje. Met het tweede bakkie knapte ik weer wat op. Het viel allemaal niet mee nu we nèt van het penalty syndroom af waren gekomen! Niet veel later kwam ook Atie aantuffen en nadat ook zij de koffie op had konden we vertrekken.

Han werd opgepikt vlak voor Heemstede en toen door naar het verkeersplein aan het einde van de A9. Tja, het zag er daar wèl wat anders uit dan zo'n 15-20 jaar gelden toen ik daar nog regelmatig kwam. Wim heeft een soort zoveelste zintuig kennelijk, want ondanks dat we rechtdoor hadden moeten gaan kwamen we via de genomen afslag ook bij het verzamelpunt aan.

Makkelijk bij een pomp verzamelen. Helaas vergeten dat we aan het boycotten zijn en dat brak ons zuur op. Eén loketje bevrouwd en uiteraard een klant die de zaak lelijk ophield. De discussie ging over gekochte handdoeken die

de prijs van badlakens kreeg of zo. Het hele gebeuren kreeg in ieder geval géén prijs van mij. We leken zo op tijd te zijn in eerste instantie.

Niet veel laten begon de rit. Eerst naar een andere benzinepomp van een ander dan een groot merk... juist de boycot actie. Sorry guys. Daarna ging het al rap richting het platte land van Noord-Holland. Hiervoor liet ik al blijken dat ik regelmatig in de kop van Noord-Holland ben geweest vroeger, Anna Paulowna en de wijde omgeving ken ik toch redelijk. De plaatsjes of eigenlijk dorpjes die we echter nu tegenkwamen daar had ik vaak nog nooit van gehoord. En een huizen! De een nog mooier dan de ander en jawel, we kwamen er regelmatig wat tegen die te koop stonden. Maar goed dat ik onderweg geen foto's kon maken.

De rit was een mooie rit, dwars door Noord Holland en langs het IJsselmeer weer omhoog. Ik herkende nog een stopplaats van 2 jaar geleden waar ik met mijn broers nog eens ben geweest tijdens een motorrit. Nederland blijft toch best wel mooi, waar je ook rijdt. Na een koffiepauze ging het weer verder en uiteindelijk eindigde we op de kaasmarkt in Alkmaar.

De dreigende bewolking heeft geen druppeltje regen laten vallen. Ook al werd moeder natuur door Cindy uitgedaagd met het aantrekken van een regenbroek en verkondigde de Rainman dat ie zijn naam hoog te houden had. Het was een mooie rit en een leuke dag.

Thanks Rats en de groetjes van de Hogs

Ton van de Coevering

Uiteindelijk zou ik Wim ontmoeten bij het tankstation op de A4, net even voor Hoofddorp, bij dat restaurant over de weg. Als Rinze het kon halen zou hij daar ook zijn. Vandaar net even voorbij de tunnel om Han op te pikken en dan naar Andijk. Ik had drie kwartier uitgetrokken voor het stukkie van Monster naar dat tankstation op de A4 en dat haalde ik maar net. Dochterlief ging mee, dus er moest toch nog gauw even geplast, 'oh jee mijn mobieltje', 'nee die regenbroek dan maar even niet', 'effe mijn MP3-speler aanzetten', 'mijn helm moet strakker', en meer van dat gedoe. Het lukte, maar oké, het ging dus iets te hard.

met schoonzoon uit het verre zuiden en Rob gewoon uit Almere.

Wie nog niet gegeten had werd naar de overkant verwezen; volgens berichten werd daar een niet verkeerde biefstuk geserveerd en ondertussen brandde het korfje naar hartelust in de tuin.

Er kwam een pilsje aan te pas (of wat anders) en het werd uiteraard erg gezellig. Margriet (buurvrouw) kwam er ook bij en zou de volgende dag meetuffen, wel op een Kawa, maar ach, we doen niet moeilijk. Rinze had voor Ans een T-shirtje meegenomen en de maat was een beetje een gok, maar zeker niet te klein.

Daar aangekomen stond Wim al te wachten en vlak na mij kwam Rinze het terrein opgereden. Nou ja, effe kletsen, deze en genen staken even een sjekkie op en dan weer verder. Het weer hield zich prachtig en de tunnel leende zich erg goed voor demonstraties naverbranding. Han stond waar hij wezen moest en vandaar de weg vervolgen tot Hoorn-Noord en dan nog een stukkie. Nou ja skukkie, dat tikt nog even lekker aan. Eenmaal in Andijk was het niet moeilijk. Tegenover de super zagen we Sander net zijn auto weggrijden om plaats te maken voor de motoren. Camping Andijk prijkte er op het tuinhok en inderdaad er stonden al twee tentjes, en die van Wim kon er nog bij. De motoren bevolkten de oprit en daar zouden er later op de avond nog een stel bijkomen. Jan en Ans kwamen uit het verre oosten, Piet

Dochterlief had al laten weten dat ze heel graag meeinging, maar ja, dat songfestival, dat was toch wel jammer. Nou hadden ze gelukkig in Andijk ook al TV, dus zus op de bank met een colaasje en een chippie en jawel hoor, later kwam er steeds weer eentje bij zitten. Toen het donker en wat frisser werd zaten er meer mensen binnen dan buiten, en dat songfestival duurde en duurde maar en we moesten toch echt vroeg op.

Al flink na twaalf gingen er een paar de tent in, de rest dook op een luchtbed, behalve een paar diehards, die maar geen afscheid konden nemen van tabak, bier en een gesprek op heel hoog niveau (ahum), maar ook die gingen dan eindelijk een keer plat. Om half zes ging echt de wekker. Marije moedde voor iedereen die dat wou. Koffie thee en een hapje, alhoewel het echte ontbijt nog verdiend moest worden. Sommigen worden sneller wakker dan anderen, maar even een slokje doet wonderen. Anderhalf uur om op je motor te klimmen is zelfs voor de teutigste VSCN-er voldoende en om 7 uur stipt stonden we dan ook bij het vertrekpunt, net

zopie opgesteld (gaaf idee – en je houdt zo ook de stoptijd in de hand) en vandaar was het nog maar een uurtje. We liepen goed op schema, dus de planning was perfect. Bij aankomst in Diemen stonden de eitjes net op en na een kwartiertje werd de hele meute een voor een maar best vlot van voedsel voorzien. Goed georganiseerd! Vakwerk! En nog lekker ook. Het zonnetje deed zijn best en het was heerlijk toeven bij Karin en de hulpkeukenprinsessen. Jammer dat ik daar nou weer niet aan een foto heb gedacht, teveel honger zeker, misschien iemand anders. Ik had er toen ook mijn hoofd niet meer helemaal bij. Dochterlief moest weer op tijd thuis

even buiten het dorp, waar al een aardig groepje stond te wachten en daar kwamen er nog steeds meer bij. Sander reed voor en dat deed hij voortreffelijk. Hield alles in de gaten, deed het rustig aan en zorgde voor een heel mooie route door het Noord-Hollands landschap, waar erg gelovige mensen de meeste tankstations op zondag dichthouden. Niemand kwam in de problemen. Onderweg stond er verrassend een koek en

zijn voor de repetitie van de musical dus voortijdig bestegen wij de motor, uitgeleide gedaan door een toegewijd wegwijzende Karin (is prima gelukt meid – was inderdaad heel simpel) en vanaf de grote weg waren we op tijd waar we wezen moesten. Ik weet zeker dat de rest van de meute nog lang is blijven hangen in Diemen; het was heerlijk daar in de tuin. Sander en Marije, bedankt voor de gastvrijheid en de gezelligheid, ratjes, bedankt voor de organisatie, en ach, we doen het vast nog wel eens.

Ton Trommelen

ACCU PROBLEMEN

Mijn zwager rijdt al 4 jaar op een Dragstar 1100 Ducktale. Enige tijd geleden wilde zijn Star niet meer starten, de accu was leeg, nog sterker hij was onherstelbaar kapoet. Een nieuwe accu dus. Maar na enige tijd weer problemen en weer bleek de accu defect. Hij was bloedje heet en zo rond als een ballon. Eerst maar even laten afkoelen voor we hem eruit halen. Toen maar weer een nieuwe accu gemonteerd en ook even de spanning gemeten met draaiende motor (dit was de vorige keer ook gedaan). Spanning was goed, zo rond de 14 volt.

Een oplettende monteur bij de desbetreffende

motorzaak hoorde van het accu probleem en adviseerde om gelijk ook de spanningsregelaar te verwisselen, ook al was deze elke keer goed als er op gemeten werd.

Als de temperatuur in de spanningsregelaar oploopt kan deze soms in de fout gaan en zal de spanning oplopen naar 18 volt waar de accu dus niet tegen kan.

Dus ook maar een nieuwe spanningsregelaar geplaatst en wat blijkt: sindsdien zijn er geen problemen meer opgetreden.

Blockbuster.

REGIOCAFÉS

- Regio 1/2.** **Groningen, Friesland en Drente.** Elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café Berend Botje, Stationsweg 13 te Zuidlaren.
- Regio 3.** **Overijssel, Gelderland en Flevoland.** Elke laatste zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in ons eigen clubhuis 't Schuurke bij Jan en Ans Teunissen achter het huis aan de Klaverdijk 4, 7021 HJ Zelhem.
- Regio 4.** **Utrecht en Noord-Holland.** Elke 1e vrijdagavond v/d maand vanaf 19.30 en elke 4e zondag v/d maand vanaf 13.00 uur in Café Lief tinck aan de Graaf Florislaan 2 te Muiderberg.
- Regio 5.** **Zuid-Holland en Zeeland.** Elke 1e en 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur bij Café Restaurant Landzicht, Verlaatweg 5 te Zoeterwoude en elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur bij Café Restaurant Lekzicht, Lekdijk West 4 te Bergambacht met zo rond 12.30 uur een rit door de omgeving.
- Regio 6.** **Noord-Brabant en Limburg.** Elke 1e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Herberg De Zwaan, Mgr. v. Oorschotstraat 2 te Heeswijk-Dinther en elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café Piet de Wit, Markt 13 te Asten.

TIPS

Wil je een keer met een groep een motor vakantie maken, dan moet je eens op www.st-en-route.nl kijken. Dit is een stichting die motorreizen organiseert tegen betaalbare prijzen. Zij werken namelijk zonder winst oogmerk. De drijvende krachten achter EN ROUTE zijn ervaren motorrijders, die garant staan voor een prima organisatie en veel motorplezier. Zij hebben een jarenlange ervaring opgebouwd met het rijden en organiseren van internationale motorreizen. Maar daarnaast zijn het natuurlijk ook heel enthousiaste motorrijders. De in het toerprogramma vermelde reizen hebben alle een totaal verschillend karakter. Zowel de accommodatie, het reisdoel als de groeps grootte zijn bij alle reizen anders. Hierdoor wordt er voor elk wat wils geboden. Eén ding is wel altijd het zelfde: hun voor-

keur gaat uit naar het toeren over kleine, lokale wegen. Hoewel de lengte vaak niet langer is dan 200 tot 250 kilometer ben je dan de hele dag onderweg. Er is echter altijd genoeg tijd om eens van je motor af te stappen en te genieten van de bezienswaardigheden langs de route, een kop koffie of een lekkere lunch.

Maaike Masmeijer stuurde ons een mailtje met de mededeling dat ze een partij nieuwe National cycle windschermen tegen een redelijke prijs heeft weten te kopen. Past op de Virago 700, 750, 1000 en de 1100. Het scherm is 44cm hoog en 57cm breed. Normale winkelprijs rond de € 260 en bij haar nu voor € 100 inclusief BTW.

Mocht je interesse hebben, geef haar een belletje op 06-42240385. (wel na 18.00 uur)

VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

ORGANISATIESTRUCTUUR

Bestuur:

Voorzitter: Rinze Zijlstra, e-mail: voorzitter@viragostarclub.nl
Penningmeester: Rob Hoogendoorn, e-mail: penningmeester@viragostarclub.nl
Secretaris: Marieke Ham, e-mail: secretaris@viragostarclub.nl

Bestuurleden zijn: Theo Vos
Jan Teunissen
Ton Trommelen
Ferry Evers
Manfred de Bos.

Ledenadministratie: Marcel Schaap
e-mail: ledenadministratie@viragostarclub.nl

Regiovertegenwoordigers zijn:

Regio 1/2 Groningen/Friesland/Drente: Manfred de Bos, Tel. 0598-625420
e-mail ymbdb@castel.nl en
Regio 3 Overijssel/Gelderland/Flevoland: Jan Teunissen, Tel. 0573-461202
e-mail: giteunissen@hetnet.nl
Regio 4 N-Holland/Utrecht: Theo Vos, Tel. 0294-419984
e-mail: roadrats@chello.nl
Regio 5 Z-Holland/Zeeland: Ton Trommelen, Tel. 0174-283283
e-mail: tromt@xs4all.nl
Regio 6 Brabant/Limburg: Ferry Evers, Tel. 0413-292684
e-mail hnegrijn@iae.nl

Alle regiovertegenwoordigers en bestuursleden zijn ook bereikbaar via:

Postbus 36, 2300 AA Leiden

Clubartikelen: Joop Groenendaal

COLOFON

Het VSCN Magazine wordt 4x per jaar uitgegeven.

Redactie: Rob (tevens site master) en Daniëlle Blokker
Redactieadres: Redactie VSCN, Postbus 36, 2300 AA Leiden
Email : info@viragostarclub.nl
Internet: <http://www.viragostarclub.nl>

Contributie: per jaar op bank rekeningnummer 15.66.06.704
t.n.v. VSCN te Emmen.
Gewone leden: € 30,-. Gezin/partnerleden of begunstiger: € 20,-

Het lidmaatschap loopt van 1 januari t/m 31 december. Opzeggingen dienen vóór 1 december binnen te zijn bij de ledenadministratie. Dit kan per brief naar postbus 36, 2300 AA Leiden, ter attentie van de ledenadministratie of via een e-mail naar ledenadministratie@viragostarclub.nl met vermelding van het lidmaatschapsnummer. Voor nieuwe leden, wiens contributie is bijgeschreven na 1 oktober, geldt de contributie voor het daaropvolgende kalenderjaar.

Alle onderstaande bedrijven hebben een bijdrage geleverd,
waardoor het Internationale feest weekend mede tot een
groot succes is geworden.

YAMAHA NEDERLAND
COR VAN HEERDT MOTOREN, HILVERSUM
JUWELIER HANS RIETMAN, ZELHEM
CAMPINGHAL PEPELMAN, ZELHEM
CAMPINGHAL OBELINK, WINTERSWIJK
SCHUURMAN SPORT EN SCHOENEN, BORCULO
TANKSTATION BRAAM, BORCULO
BAKKERIJ JANSEN, BARCHEM
KOFFIEBRANDERIJ VENETIË, DOETINCHEM
THE COWBOYMAN, ALTEVEER
GOEDHART MOTOREN, BODEGRAVEN
HANDY HUSBAND KLUSSENBEDRIJF, WARMOND
JAWE MOTOREN, VARSSEVELD
JANSEN LEDERMODE, DOETINCHEM
SAFE MOTOREN, APELDOORN
HARTELMAN MOTOREN, HENGELO
ENGBERS MOTOREN, ZELHEM
MASSINK MOTOREN EN BROMFIETSEN, TOLDIJK
JOVINK EN DE VOEDERBIETELS, HENGELO
MOTOPORT ALMERE
MOTOPORT UITHOORN
WIJNGAARD MOTOREN, AMSTERDAM
RATTERMAN KLOMPENMAKERIJ, AMSTELVEEN
GROLSCH BIERBROUWERIJEN
BIGTWIN
MAXIMAAT MOTORKLEDING, POELDIJK
HARRY MEIJER MOTOREN, BADHOEVEDORP
ACTIVE LIFE SPORT, ALMERE
SAFE MOTOREN, VEENENDAAL
BOEVE MOTOREN, GARDEREN